

Wizyta duszpasterska- kolęda

Przyjęcie kapłana z wizytą duszpasterską jest aktem publicznego wyznania wiary, a zarazem znakiem jedności i żywej więzi Kościoła domowego z Kościołem parafialnym, a tym samym diecezjalnym i powszechnym. Papieżowi każdy biskup składa raz na pięć lat oficjalną wizytę i sprawozdanie z sytuacji Kościoła diecezjalnego. Biskup raz na pięć lat wizytuje każdą parafię w swojej diecezji. Kapłan natomiast raz w roku składa oficjalną wizytę w każdej

rodzinie chrześcijańskiej, w domowym Kościele. Czyni to zazwyczaj w okresie Bożego Narodzenia. Wizyta duszpasterska ma charakter małej liturgii sprawowanej w domowym sanktuarium. Dzień wizyty duszpasterskiej w rodzinie jest szczególnym przeżyciem. Im rodzina jest bardziej związana z Kościołem, im większy panuje w niej duch chrześcijański, im większa jest jej religijność, tym głębiej przeżywa spotkanie z oficjalnym sługą Kościoła.

Porządek kolędy 2014 rok:

- 28. XII sobota – ul. Pniaki
  - 30. XII poniedziałek – Przygórze Osiedle
  - 2. I czwartek – ul. Główna 135 – do końca
  - 3. I piątek – ul. Główna 95-123
  - 4. I sobota – ul. Główna 1- 34
  - 6. I poniedziałek – DPS. ul. Brzozowa
  - 7. I wtorek - ul. Młynarska Sikorskiego
  - 8. I środa – ul. Słowiańska, Kopernika Jabłońska
  - 9. I czwartek – ul. Wysiedleńców, Sitów
  - 10. I piątek – Przygórze od lasu
  - 11. I sobota – ul. Spokojna Robotnicza Pusta
  - 13. I poniedziałek – Przygórze centrum
  - 14. I wtorek - ul. Grzybowska lewa strona
  - 15. I środa – Grzybowska prawa strona
  - 16. I czwartek – Przygórze nowe bloki
  - 17. I piątek – ul. Główna 35 – 50
  - 18. I sobota – ul. Staszica Świętojańska Małachowskiego
  - 20. I poniedziałek – ul. Jana
  - 21. I wtorek – ul. Jana osiedle leśników
  - 22. I środa – ul. Główna 73 – 94
  - 23. I czwartek – ul. Kościuszki Koszykowa Chłopów 1go Maja
  - 24. I piątek – Przygórze Zatorze
  - 25. I sobota – ul. Główna 52 - 72
  - 27. I poniedziałek – ul. Główna 124-134 Olimpijska
-

Zwyczaje wigilijne na dawnej polskiej wsi.

Święta Bożego Narodzenia na dawnej wsi zwano **Godami**, ponieważ w tym czasie miało miejsce połączenie godów, czyli lat. Spotykał się koniec i początek roku obrzędowego i roku gospodarskiego. Święta godne obejmowały 12 dni, liczone od pierwszego dnia Bożego Narodzenia do święta Trzech Króli. W tych dniach przepowiadano pogodę na każdy miesiąc nowego roku. Wigilia była dniem szczególnym. Mówiono, że wtedy zwierzęta mówią ludzkim głosem, a woda w studniach zamienia się w wino czy miód. Poszczono cały dzień, niekiedy pierwszy posiłek spożywano dopiero podczas wieczerzy wigilijnej. Należało jeść ją bardzo wolno, ale do syta.

Wigilijny stół nakrywano odświętnym, lnianym białym obrusem. Centralne miejsce zajmował bochen chleba, a na nim kładziono opłatek. Pod obrus rozścielano słomę albo siano - miało to zagwarantować urodzaj w roku przyszłym. Do wieczerzy siadano, gdy zaświeciła pierwsza gwiazdka na niebie. Honorowe miejsce przy stole zajmował gospodarz, który przewodniczył ceremonii wieczerzy wigilijnej. Dania były postne, przygotowane z płodów ziemi, lasu, sadu i wody - owoców, zbóż, maku, miodu, orzechów i ryb. Do najpopularniejszych dań należały: zupa grzybowa bądź barszcz z uszkami, kluski z makiem, kapusta z grochem, kompot z suszonych owoców, kutia, a z ryb śledzie i karpie. Na ogół liczba potraw była nieparzysta: trzy, pięć, siedem lub dziewięć; spotyka się także rejony, gdzie liczba ta wynosiła dwanaście na pamiątkę 12 apostołów, z którymi Chrystus spożywał ostatnią wieczerzę. Do dziś zostawiamy puste miejsce przy stole dla niespodziewanego gościa; dawniej było ono przeznaczone dla dusz bliskich zmarłych. Podczas wieczerzy obowiązywał szereg zwyczajów o charakterze vegetacyjnym, np. zwyczaj ustawiania snopa dorodnego zboża w kącie izby lub w jej czterech kątach. Zwyczaj dekorowania domu choinką w naszej kulturze znany jest od wieku XVIII. Na polskiej wsi upowszechnił się dopiero na początku wieku XX. Choinka zastąpiła tzw. „*podłaźnika*”, czyli czubek jodły, świerka lub sosny, który wieszano wierzchołkiem w dół nad wigilijnym stołem. Dekorowano go jabłkami i orzechami. W Wigilię i Boże Narodzenie gospodarze bacznie obserwowali pogodę. Z tymi obserwacji wiąże się duża liczba przysłów i porzekadeł:

- „*Jak w Wigilię z dachu ciecze, zima długo się przewlecze*”,
- „*Wigilia jasna, święty Jan (27 XII) ciemny, obiecują rok przyjemny*”,
- „*Pasterka po lodzie, Alleluja po wodzie*”,
- „*Gdy na Gody leży śnieg srogi, to na Wielkanoc zielone odłogi*”,
- „*Gdy w pełni księżycy Gody przypadają, łagodną resztkę zimy zapowiadają*”,
- „*Gdy w Narodzenie Pana pogodnie, będzie tak cztery tygodnie*”,
- „*W jakim blasku Bóg się rodzi, w takim cały styczeń chodzi*”,
- „*W Boże Narodzenie bardzo biało, wiosną śniegu jest niemało*”,
- „*W Boże Narodzenie, dnia przybywa na kurze stąpienie*”.